

Nr 167

Av herr **Pettersson, Harald, m. fl.**, om undantag från strejkrätt för besiktningsveterinär vid nödslakt.

(Lika lydande med motion nr 187 i Andra kammaren)

Den svenska arbetsmarknaden präglas av en strävan till avtalsuppgörelser utan att stridsåtgärder först behöver vidtagas. På den privata arbetsmarknaden har vissa garantier till skydd mot s. k. samhällsfarliga konflikter skapats bl. a. i det s. k. Saltsjöbadsavtalet. I förhållandet mellan staten och dess arbetstagare har en motsvarande ordning etablerats i det s. k. Slottsbacksavtalet. Där har överenskommit om en utsträckt fredsplikt vid förhandlingsammansbrott om part påkallar tillämpning av bestämmelserna.

Statsmakterna har i situationer då risk för allvarliga störningar av viktiga samhällsfunktioner förelegat några gånger funnit särskilda åtgärder erforderliga. Så var exempelvis fallet 1951, då sjukvården drabbades av massuppsägningar från sjuksköterskornas sida, varvid lagstiftningsförslag avseende en tvångslösning framlades för riksdagen. Andra statliga verksamhetsområden, på vilka en total arbetsinställelse inte torde komma att accepteras, är försvaret, rätts- och polisväsendet samt i viss utsträckning vården av behövande och omhändertagna.

Trots viljan till uppgörelse i godo och önskan om undvikande av stridsåtgärder har sådana inte heller alltid uteblivit på den statliga sektorn. Därvid har många gånger en utomstående tredje part drabbats hårdast. Den s. k. SACO-konflikten på hösten 1966 fick för slakterinäringen allvarliga konsekvenser bl. a. genom att besiktningsveterinärerna gick i strejk. Det medförde att driften vid slakterierna måste inställas, vilket hade till följd att folkförsörjningen råkade i obalans och att slaktdjursproducenterna fick vidkännas avsevärda ekonomiska förluster. Den allvarligaste konsekvensen av konflikten var dock att, trots hemställan om dispens hos SACO att besiktningsveterinärerna måtte undantas från strejkvarslet, dessa vägrade att utföra besiktning och bakteriologisk undersökning vid nödslakt av sjuka och skadade djur. Eftersom denna besiktning enligt lagen om köttbesiktning m. m. av den 20 mars 1959 måste ske i omedelbar anslutning till slakten, kan alltså, i ett strejkläge, nödslakt inte utföras utan risk för total förlust av djurets värde för de drabbade jordbrukarna. Detta kan i sin tur medföra att nödslakten inte kommer till stånd, vilket ur djurskyddssynpunkt får allvarliga följder. Det kan också resultera i att uppfödarna själva utför nödslakten, vilket på grund av utebliven besiktning kan medföra betydande risker vid konsumtionen av dessa varor.

Med hänvisning till vad som ovan anförts hemställas,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte

1. uttala sig för att i kollektivavtal besiktningsveterinärernas arbete vid nödslakt undantages från strejkrätt, samt
2. anhålla att, i det fall sådant avtal inte kommer till stånd, förslag förelägges riksdagen om införande av tjänstepliktslag för besiktningsveterinärer med avseende på nödslakt.

Stockholm den 20 januari 1970

Harald Pettersson (cp)

Ivan Svanström (cp)

Ernst W. Olsson (cp)
